

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoCsp/40/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5621200341
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5621200341.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejštríka a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci žalobkyne: T. X., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom T., I. XXX, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s. r. o., so sídlom v Košiciach, Kuzmányho 29, IČO: 47 234 466, proti žalovanej: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, v konaní o zaplatenie 850,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši č. k. 6Csp/8/2021-110 zo dňa 20. mája 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým žalobu vo zvyšku zamietol (II.) ponecháva nedotknutý.

V ostatných častiach (výroky I., III.) rozsudok p o t v r d z u j e.

Žalobkyni p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd v Liptovskom Mikuláši zaviazal žalovanú zaplatiť žalobkyni sumu 621,39 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov prvostupňového konania v rozsahu 100 %.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, keď konštatoval, že žalovaná porušila povinnosti veriteľa, uzavrela úverovú spotrebiteľskú zmluvu v rozpore s kogentnými ustanoveniami zákona a žalobkyňa toto porušenie úspešne uplatnila na súde a dosiahla určenie neplatnosti zmluvy a vydanie bezdôvodného obohatenia právoplatným rozsudkom zo dňa 10.01.2017 sp. zn. 5C/77/2016 v spojení s opravným uznesením zo dňa 05.04.2017 sp. zn. 5C/77/2016 a rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 26.04.2018 sp. zn. 10Co/314/2017, právoplatným 27.06.2018. Uvedeným rozhodnutím súd žalobe vyhovel. Žalobkyňa nebola povinná súdu predkladať alebo navrhovať vykonanie dôkazov existencie akejkoľvek jej ujmy v súvislosti s konaním žalovanej, lebo samotná povaha finančného zadost'učinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie. Za nemajetkovú ujmu pre žalobkyňu možno považovať akékoľvek obmedzenie jej komfortu vo všetkých oblastiach jej života, nakoľko ide o spotrebiteľský vzťah založený zmluvou o úvere, predovšetkým v jej finančnom obmedzení, ktoré nepochybne vzniklo v dôsledku platieb, na ktoré už žalovaná nemala žiadne právo. Výška primeraného finančného zadost'učinenia nie je zákonom stanovená, čo znamená, že je závislá od voľnej úvahy súdu, pričom musí byť primerané okolnostiam daného prípadu. Súd prvej inštancie priznal finančné zadost'učinenie vo výške 621,39 eur, ktorá suma predstavuje celkovú čiastku spojené s úverom, ktorý mala žalobkyňa zaplatiť. Žalovaná už v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere vedela, že formulárovou zmluvou o úvere obchádza právne predpisy, predkladá spotrebiteľke podmienky, ktoré sú neprijateľné, to všetko bezpochyby za účelom sa bezdôvodne obohatiť. Napriek tomu, že žalobkyňa

bola povinná vrátiť žalovanej len sumu 331,94 eur, žalovaná si naďalej plnenia, na ktoré nemala nárok, vynucovala nielen prostredníctvom svojho Rozhodcovského súdu, ale aj prostredníctvom exekúcie a výkonu zrážok zo mzdy.

3. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP a priznal žalobkyni nárok na náhradu trov prvostupňového konania v rozsahu 100 %, keďže samotná výška plnenia závisela od úvahy súdu.

4. Proti tomuto rozsudku, čo do vyhovujúcej časti, podala odvolanie v zákonom stanovenej lehote žalovaná. Žiadala v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie s tým, aby odvolací súd posudzoval konkrétne okolnosti týkajúce sa vzťahu sporových strán a pri rozhodovaní vzal do úvahy aj konanie žalobkyne, ktorá sa domáha finančného zadosťučinenia napriek tomu, že sama porušila viacnásobne zmluvné ustanovenia. Žalobkyňa neodôvodnila jasne a určito skutkové okolnosti týkajúce sa záväzkovo-právneho vzťahu medzi ňou a žalovaným, pričom gramatickým výkladom slova „primerane“ dospel k záveru, že priznanie požadovaných finančných prostriedkov prichádza do úvahy len v tých prípadoch, keď porušenie práva nie je možné napraviť inak. Primerané finančné zadosťučinenie predstavuje náhradu za uplatnené finančné plnenie alebo prípadnú náhradu škody, alebo opätovné sankcionovanie by bolo vzhľadom na predchádzajúce konanie neprimerane prísne. Žalobkyni žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala jej nárok, nevznikla, a preto jej priznanie by malo za následok spôsobenie hrubej nerovnováhy. Poukazovala na ľahostajné konanie žalobkyne v rámci kontraktáčného postupu. Skutočnosť, že žalobkyňa neprejavovala žiadny záujem oboznámiť sa so zmluvnými ustanoveniami a pochopiť ich obsah, nemôže byť automaticky na úkor dodávateľa. Bola to práve žalobkyňa, ktorá žiadala o úver a žalovaná jej poskytla úver v dobrej viere, že sú jej známe všetky zmluvné dojednania. Priznaním finančného zadosťučinenia nebola naplnená jeho preventívna funkcia, nakoľko už nepoužíva neprijateľnú zmluvnú podmienku.

5. Žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu vo vyjadrení žiadala rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Súd prvej inštancie podľa jej názoru vykonal vo veci dostatočné dokazovanie a správne rozhodol. Ustanovenie § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z. plní v prvom rade satisfakčnú a sankčnú funkciu. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľa od protiprávneho konania voči spotrebiteľom tak ako sa to viackrát konštatuje v judikatúre Najvyššieho súdu SR, kedy dodávateľa hrubým spôsobom porušujú práva spotrebiteľov. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenie práva alebo povinnosti je potrebné rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky, čo v tomto prípade bolo splnené zo strany žalobkyne. V prípade úspechu uplatnila si i nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

6. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 379, § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

8. Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP), keďže ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal prvostupňový súd v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

9. Z dôvodov rozhodnutia je zrejmé, z ktorých konkrétnych skutočností súd vychádzal, ako vyhodnotil jednotlivé dôkazy, akými úvahami sa pri rozhodovaní riadil, a preto ani odvolaciemu súdu neprislúcha vyhodnotiť vykonané dokazovanie iným spôsobom než ho hodnotil súd prvej inštancie najmä v bodoch 6. až 9. dôvodov napadnutého rozsudku.

10. Pokiaľ žalovaná namietala, že súd nebral do úvahy konanie žalobkyne a jej ľahostajný prístup pri podpise zmluvných dojednaní, na tieto skutočnosti odvolací súd neprihliadal, keďže boli predmetom právoplatne skončeného konania o vydanie bezdôvodného obohatenia medzi účastníkmi.

11. Záverom je potrebné uviesť, že otázka spôsobenej ujmy na strane spotrebiteľa, na ktorú taktiež poukazuje odvolateľka, bola už viackrát riešené v obdobných prípadoch odvolacími i dovolacími súdom (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017, rozsudok Krajského súdu v Prešovej sp. zn. 3Co/56/2019) ako i tunajším odvolacím súdom sp. zn. 9Co/164/2019, z ktorých je zrejmé, že zákonná úprava nevyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie vznik ujmy na strane spotrebiteľa.

12. O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP s použitím ust. § 396 ods. 1 CSP a priznal žalobkyni, ktorá mala v odvolacom konaní úspech, nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

13. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).